

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 121. Papa a Clero Gallicano decimarum repulsam passus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

tem Franciæ jam in primo pacis articulo Sæcul. XV.
 ab Angliæ Regis arbitrio dependere re- A.C. 1450.
 nueret. Pontifex, ut hanc quoque mo-
 ram & obicem removeret, utrumque
 Regem instanter hortatur, ut vel Avenionensem, Metensem vel Coloniensem
 urbes aut quascunque alias extra eorum
 imperia sitas eligeret, quæ ad suorum
 Legatorum congressum proximo S. Jo-
 annis Festo celebrandum opportunæ fo-
 rent. Verum res Mantuæ haud decidi
 poterat, Gallorum Legatis hac super re
 mandati defectum caussantibus. Quare
 Pontifex Legatum apostolicum in Fran-
 ciam, & alterum in Angliam, qui hos
 Reges ad alterutram harum urbium ele-
 ctionem inducerent, decernere compelle-
 batur.

§. CXXI.

*Papa a Clero Gallicano decimarum
repulsam passus.*

Ceterum cum Pontifex satis manifeste
 intelligeret, a Galliarum Rege red-
 dita nondum cum Anglis pace, copia-
 rum suppetias adversum Turcas haud
 sperandas esse, rem urgere destitit, pro-
 posuit tamen, ut sibi a Clero Gallicano
 ad sustinendas belli Turcici expensas
 decimam exigere liceret. Cui Legati
 respondent, *vidimus, & iterato perlegi-*
mus

Sæcul. XV. A.C. 1459. *mus nostras instructiones, nec facultatem habemus, aut potestatem ejusmodi decimam concordandi, nec Sanctitas sua eandem sperare poterit; recentis enim memoriæ est, decimam nuperrime levatam esse a Rege nostro, non ergo ægre ferat, beatitudo vestra, si decimam, aut aliud subsidium certum in præsentiarum minime offerimus. Papa hoc responso commotus, & ob pragmaticam sanctionem jam dudum Gallis minus benevolus, Legatos continuis molestiis affectit (*), & oblata de diffidiis, quæ Regem inter & Burgundiæ Ducem ferebant, agendi occasione semper Ducis partes tuebatur, impediturus, ne Gallorum potentia in Italia magis magisque cresceret, quorum imperio Genuenses jamjam subjectos, Mediolanensium Ducem illis apprime affectum, & Florentinos longævæ amicitiae vinculo adstrictos noverat; hinc suæ quoque Patriæ, Senensi urbi, ejusque libertati parum consultum fore timebat, si Galli Neapolis regnum occuparent. Nihilominus parum abfuit, quin ea, quæ eventura timebat,*
ac

(*) *Quænam hæc vexatio fuerit, Continuator non exponit, Scriptores ceteri reticent. Si ob pragmaticam Sanctionem animi dolorem monstravit Papa, inimicus fuit causæ, non Personæ, non Nationis. Si Burgundo gratiam fecit, quæ injuria inde facta est Francorum Regi?*

ac politica sua perspicacia prævenire parabat, suo adhuc tempore adimpleta do-
lisset.

Sæcul. XV.
A.C. 1459.

§. CXXII.

*Regis Angliæ Oratores Mantuam
ablegati.*

Pius II., priusquam Roma recederet Mantuam profecturus, Interamensem Episcopum destinavit Legatum in Angliam, qui regni lites componeret, & a Rege auxilia adversus Turcas posceret. Quare Henricus Rex aliquos Principes atque Barones ablegavit, qui Mantuam suo nomine peterent. Ast cum illius auctoritas passim ab omnibus vilipenderetur, hinc nec hi Principes ejus mandatis morem gesserunt, quocirca duos Presbyteros modici nominis ad Pium Papam Legatos mittere compulsus est. Habebant publicæ fidei literas appenso quidem sigillo, sola tamen hac subscriptione: *Henricus, teste me ipso*, munitas. Has cum conspiceret Pontifex, minus benigne Oratores excepit, nec ultra illos ad conspectum suum admisit; Ast id vix vero simile est, eoquod sat compertum sit, quod Angliæ Rex Pontifici causas significaverit, ob quas Legationem solemnem mittere prohiberetur, aliunde tanta erat summi Pontificis erga Reges

*Comment.
Pii II. lib. 3.*

reve-